

El Montseny mira al mar

Quirze Montsoliu
ARBÚCIES

La seva ubicació a Arbúcies no és impediment perquè Polinàutic creixi com a fabricant d'embarcacions, tot i ser lluny de la costa

L'empresa Polinàutic d'Arbúcies (Selva), que opera amb el nom de Polièster Nàutic, S.L., vol augmentar la seva producció amb l'ampliació de les seves instal·lacions. L'expansió de la companyia consisteix en la construcció d'una nau de 1.200 metres quadrats, sobre una superfície de 2.200 metres quadrats, al costat de l'actual, amb una inversió de 720.000 euros. Cada any surten d'aquestes drassanes, curiosament ubicades en el cor del Montseny, unes 200 embarcacions, que tenen des de 4 metres fins a 9 metres d'eslora.

Són vaixells de tot tipus, des de semirígid de salvament i socorrisme per a la Creu Roja del Mar i per a les tasques de vigilància de la Guàrdia Civil i de l'exèrcit, fins als dedicats a la pesca esportiva i els d'esbarjo dotats de minicuina i menjador, lavabo, lliteres i els sistemes tècnics i instruments de seguretat més exigents per a la navegació. El preu de cada embarcació oscil·la entre 6.000 i 60.000 euros.

TRES SOCIETATS

La fabricació completa de cada unitat es fa a través d'una societat patrimonial que engloba tres empreses. Cadascuna desenvolupa una feina diferent, distribuïdes en naus separades però situades a la mateixa zona industrial, anomenada Torres-Pujals. La primera, Polièster Soma, es dedica a la fabricació del polièster a partir de fibra de vidre i resina (producte derivat del petroli), que actualment compra a una multinacional xinesa amb distribuïdor a l'Estat espanyol.

La segona empresa, que gira amb el nom de Polinàutic, és on es fa el muntatge i l'acabament de cada embarcació. I també hi ha Naucar, reservada a la pintura de les peces de polièster que fabrica per a empreses locals de carrosseries d'autocars i per a altres clients d'arreu del territori, a més de molts articles especials com piscines, jardineres, tobogans per a parcs temàtics, pantalles de semàfors, cascos i armadures per als soldats romans que desfilen a les

processons de Setmana Santa i altres peces, que es manufacturen a partir del motlle que porta cada client.

Amb una facturació total consolidada de 6 milions d'euros, el holding té una plantilla de 60 persones, que amb l'actual expansió preveu ampliar un deu per cent.

Al gerent del grup empresarial, Joan Bohils Ferrer, li interessa destacar: "Es tracta d'una companyia subcontractada per empreses punteres del sector que comercialitzen les nostres embarcacions arreu de l'Estat i més de la meitat les exporten a països europeus". "Nosaltres treballem per encàrrec", puntualitza Bohils.

D'origen camperol, nascut a la casa de pagès Can

elabora una gran varietat d'articles. Quan Telefónica va decidir canviar el seu anagrama, aquesta firma d'Arbúcies va fer els nous models. "I crec que a tots els pobles de la Península hi ha una ensenya fabricada aquí, al Montseny", diu tot cofoi el gerent de l'empresa, Joan Bohils, després de viatjar per qüestions de negoci o fent turisme per la geografia espanyola.

Segons manifesta aquest empresari, les possibilitats que té aquest material són infinites: circulen trens fets totalment de polièster, s'hi fan cases, autocars i, fins i tot, cotxes de Fórmula 1 i tubs de llançaments. "No obstant, els polièster encara es un gran desconegut al nostre país", afegeix Joan Bohils.

Forriol d'Arbúcies, als 18 anys Bohils es va cansar de guardar vaques i porcs i va baixar al poble per treballar en un taller de carrosseries d'autocars, fins que es va adonar que molts elements que cobrien els xassís, aleshores metàl·lics, com portes, escales, paracops i retrovisors, entre d'altres, es podien fer de polièster.

ELS ORÍGENS

Llavors va ser quan la seva esposa, juntament amb una amiga, va fundar un petit obrador auxiliar per proporcionar aquestes peces a una empresa del sector.

L'èxit del producte gràcies a la seva fàcil manufacturació, resistència, el poc pes i la superfície neta, va fer que l'any 1983 s'independitzés per incorporar-se a la microsocietat femenina i crear després la seva pròpia companyia. "Penso que al fer el servei militar a Cartagena, a la marina, durant dos anys amb la fragata *Rayo*, em va entrar la passió pel mar i d'aquí em ve l'afició per les embarcacions", ha explicat aquest home provinent del món rural convertit en principal accionista d'aquest trio d'empreses de caràcter familiar, cada dia està al peu del canó juntament amb la seva esposa. Les dues filles i els dos gendres es reparteixen la resta del capital.

Polièster Soma, la principal,

Joan Bohils a la seu de l'empresa Polinàutic a Arbúcies

QUIRZE MONTSOLIU

AGRICULTURA - ALIMENTACIÓ

El que esperem de Cancún

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

Les darreres setmanes, els representants de diferents països s'han reunit en jornades de treball preparatòries de la reunió de l'Organització Mundial del Comerç, que té lloc aquesta setmana a Cancún. Els temes centrals seran els acords per a la liberalització del comerç agrícola, que han d'estar enllestits el gener del 2005, segons l'agenda que es va establir a la cimera de Doha el 2001, i l'ús per part de països pobres de medicaments protegits per patents per combatre epidèmies.

Els acords per a la liberalització del comerç agrícola a què puguin arribar durant la reunió d'aquesta setmana tindran efectes sobre les economies dels països pobres i en vies de desenvolupament, i, sobretot, es podrà avançar cap a l'aixecament d'aranzels i altres barreres, com les subvencions a les exportacions, que dificulten la

potenciació del sector agrícola en aquells països més necessitats.

Esperem, doncs, de la reunió de Cancún una liberalització estable dels mercats agraris i agroalimentaris, que faciliti el desenvolupament del sector primari de forma segura i duradora, que permeti, com es deia, potenciar el sector agrari, amb la consegüent producció d'aliments, independència alimentària i lluita contra la fam.

La Fundació Agrícola Catalana exposava fa unes setmanes en aquestes planes que Catalunya compleix en matèria agrícola i ramadera els objectius més avançats i positius en re-

lació amb l'expansió comercial dels països que necessiten desenvolupar les seves economies. El sector agrari català ha fet una aposta clara per produir aliments de qualitat garantida, lligada als mercats local, europeu i mundial, i, per tant, desvinculada dels ajuts. Amb aquesta perspectiva, la de la producció agrària, tenint com a paràmetres les regles del mercat, Catalunya avança positivament cap a la liberalització i l'eliminació gradual i progressiva de les barreres que dificulten el comerç internacional en condicions no desiguals.

Pel que fa a la Unió Europea en el

seu conjunt, amb l'aprovació de la reforma de la Política Agrària Comunitària, afavoreix la negociació amb els països integrants de l'OMC.

Quant als Estats Units, ha arribat a un acord marc amb la Unió Europea per presentar una proposta conjunta en la cimera de l'OCM, davant dels representats dels 146 països que hi són presents.

L'èxit de Cancún seria que s'arribés a un acord i que, a més, es decidís aprofundir en la liberalització per complir amb l'agenda de Doha. Per aconseguir-ho, serà necessària la flexibilitat de la Unió Europea, del Grup de Cairns (17 països exportadors de béns agrícoles), els Estats Units i el Japó, a més de la confiança de molts altres països destacats.

En tot cas, la via de la negociació i de l'acord és sempre la més desitjable i la que obté millors resultats.